

TÖREDÉKEK

Hommage á József Attila

Püspöky István 23

A fény sikolt,
az égen
kettéhasadt
felhők dübörögnek,
égő fák üvöltenek.

Hó hull,
hideg csontod csörömpöl,
a csend kék árnyékot vet,
s ráhull fehér fénye
a földre.
Csak patak csobban,
ezüstje ébreszt.

Hangosan fröccsen szét
a vörös vásznon,
dőlnék el vastagon
a fekete vonalak,
„kész ez a kép is”.

HAJNAL

24 *Kondor Béla műtermében*

Elfakad a kék-köd seb,
előtűnik szemben
a szürke tűzfal,
vakolatangyalokkal,
koromördöggel a kisajtó fölött.
S kibújik a padlásablakon
az első élőlény,
a *senkimacskája*.

A párkányon
kőgalamb
próbálgatja
sohasemvolt szárnyát...

A csend hajnalban alszik el.

SZÉTSZÉLEDT AZ IDŐ

Gazdátlan arcok
a városban
tétován barangolunk
lábunk fénybe botlik
tócsákban folyik az árnyék
matt kockaköveken

A dalra rekedt vicsorgás
a válasz
s repedt harangok zuhognak
az égből